

undtagelse. Det giver vanskeligheder, har jeg kunnet forstå, i forhold til den nordiske pasunion. Jeg ved ikke, hvordan regeringen vil løse det problem. Jeg går ud fra, at den vil kunne løse det.

I hvert fald vil jeg sige, at hvis vi skal kunne acceptere den nye traktat, er det for os en forudsætning, at dette problem er løst, at man på den ene side kan fastholde den nordiske pasunion, og på den anden side at den retlige undtagelse er en reel undtagelse, hvor vi reelt kan føre vores egen politik, og ikke bare en formel undtagelse på et stykke papir. Derfor er kissejaget med Schengensamarbejdet et problem.

Det er altså et problem for os, at man på den ene side hører det her mantra fra statsministeren, og på den anden side har man en række ministre, der siger det stik modsatte. Men vi venter og ser. Vi regner med, at vi kan tro på statsministeren i dag, at der er tale om reelle undtagelser, der stadig væk er der, og at der på andre områder omkring miljø, omkring beskæftigelse, omkring demokrati, omkring åbenhed er reelle forbedringer i den nye traktat. Så er det fint, og så er vi med, men det må vi se, før vi tror det, og derfor tager vi først stilling, når vi ser dette traktatudkast.

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg skal blot kort meddele, at vi ikke kan stemme for nogen af de fremsatte dagsordensforslag. Især vil jeg sige om fru Kirsten Jacobsens dagsordensforslag om lejeværdien, at vi i Det Radikale Venstre mener, at skattelettelser skal være finansieret, der skal være anvist finansiering, og det skal ses i en sammenhæng. Vi ved fra efterårets forhandlinger med Det Konservative Folkeparti, hvor svært det kan være at få skabt sammenhæng i skattepolitikken, og derfor er dette forslag ganske uegnet til vedtagelse.

Kim Behnke (FP):

Statsministerens besvarelestale her i dag bar jo tydeligt præg af, at statsministerens reklamefolk havde givet statsministeren det gode råd: Vær nu lidt munter, det gør sig godt på fjernsynet. Og i overdrevne anstrengelser for at gøre sig munter var der ikke grænser for, hvor statsministeren skulle forsøge sig.

Statsministeren skulle have ladet skatteministeren gå op at fortælle, hvordan det bliver med de mange nye biler, for statsministeren er slet, slet ikke orienteret om, hvordan det kommer til at fungere.

I dagens aviser er der en annonce – nu må man ikke reklamere i Folketinget – fra en bilimportør, der importerer den mindste bil, man overhovedet kan få i øjeblikket, en bil, som har den bedste benzinøkonomi og altså lever op til alle regeringens grønne ambitioner: Den fylder ikke ret meget, den er meget benzinøkonomisk, og så er den i en vis udstrækning fremstillet af fornuftige genbrugsmaterialer.

Denne bil bliver 10.000 kr. dyrere pr. enhed som følge af regeringens grønne pakke. Men ikke nok med det. Importøren var på besøg i Folketingets Skatte- og Afgiftsudvalg og kunne dér fortælle, at importøren har for 60 mio. kr. af disse biler stående, og hvis regeringens afgiftspakke bliver gennemført, vil manden gå aldeles fallit på grund af alle de penge, han kommer i klemme med.

Det stod statsministeren og gjorde sig munter over: Jamen der var jo ingen problemer. Nu kan folk jo bare vælge nogle benzinøkonomiske biler. De kan lade være med at køre i BMW'er. Jeg går ud fra, at statsministeren som den første vil vise den økologiske ansvarlighed at få afskaffet ministerbilen og erstatte den med en af de papbiler, som befolkningen kun har råd til efter de nye afgifter.

Jeg vil opfordre statsministeren til fra Folketingets talerstol at nævne bare én biltype, som samlet set bliver billigere, efter at afgifterne er vedtaget ved tredje behandling i morgen. Der er nemlig ingen biler, der bliver billigere; der er en masse biler, som bliver dyrere, ja, selv den mindste og mest benzinøkonomiske bil bliver 10.000 kr. dyrere, end den var, inden man gik i gang med afgifterne.

Ministeren for skatter og afgifter kunne så have fortalt, at man i erkendelse af, at så galt skal det vel heller ikke gå, havde stillet nogle ændringsforslag her i sidste øjeblik. Men de ændringsforslag går jo primært ud på, at man trækker pinen lidt. I stedet for at denne private kørsel i en varebil, som statsministeren også gjorde sig munter over, kommer til at udløse 5.000 kr. det første år, trækker man det over 5 år og indfaser de 5.000 kr.

Hvor mange socialdemokrater nok har det indtryk, at det er sådan nogle små selvstændige erhvervsdrivende, der prøver at snyde sig til at køre en tur i firmabilen til stranden en søndag eftermiddag, er det indtryk, vi fik i Skatte- og